

Благословення Небесного Урядника. Том 2

КУПИТИ

Се Лянь думає, що події на перевалі Баньюе залишилися позаду, але він глибоко помиляється. Його кличуть назад на небеса, де він повинен постати перед самим Небесним Імператором, Цзюнь Ву. При дворі Се Лянь знову стає вигнанцем. Ніхто не хоче з ним розмовляти чи йти поруч. Навіть друзі все ще відмовляються дивитися на нього. А коли генерал Пей, який спричинив трагедію на перевалі Баньюе, намагається перевернути все на свою користь і звалити провину на Се Ляня, все стає ще гірше. Якби не заступництво Господаря Вітрів, принц нізащо б не отримав милість Імператора. Але тепер Се Ляню наказано спуститися до моторошного Міста Привидів. Проте це доручення виявляється не таким вже й поганим, коли урядник знову зустрічає таємничого Саньлана.

Про книгу «Благословення Небесного Урядника. Том 2»:

Се Лянь бачить, що його новий чарівний друг й справді є Хва Ченом, одним із чотирьох лих і Королем Привидів, якого зневажають усі небесні чиновники. Однак, принцу важко зіставити жахливу репутацію свого супутника з привабливим, розумним і милим юнаком, якого він пізнав. Хва Чен сильніший за будь-кого з богів, але він готовий віддати все Се Ляню. І коли принц опиняється під замком, то ніщо й ніхто не завадить Королю Привидів дістатися до нього, навіть сам Імператор.

Роман є другою частиною однойменної серії фентезі китайської письменниці Мосян Тонсьов. Її стиль характеризується складною світобудовою, пропрацьованим розвитком персонажів і балансом між легкими моментами та похмурими темами. Авторка використовує поетичні метафори й порівняння, щоб додати тексту романтичності. Вона бере за основу міфологію і фольклор рідної країни та розвиває їх у потрібному їй напрямі даньмей, жанрі китайської літератури, яка зосереджена на зображенні любовних стосунків між чоловіками.

Ця книга багато розповідає про суспільне сприйняття та про те, як легко можна перейти від героя до лиходія або ж навпаки через раптові повороти долі чи слова інших. Через історію головного героя авторка показує, що кожен повинен йти власним шляхом і бути вірним своїм принципам. Також у романі розглядаються питання корупції, зловживання владою й тонко критикуються суспільні норми та очікування, зокрема щодо статі та ієрархії. Найважливішою темою лишаються любов і жертвність — зв'язок героїв перевіряється важким минулим і небезпеками сьогодення. Книга є прямим продовженням

серії, тому зацікавить тих, кому сподобалася перша частина. Обкладинка виконана в одному стилі з попереднім романом, тому стане гарним доповненням до колекції.

У палаці Військової Могутності наслідний принц
стрічає наслідного принца

є Лянь знав, що цей перстень залишив Хва Чен. Принц тримав його в руці й на мить задумався: що це може означати?

У Королівстві Сяньє завжди полюбляли красиві дорогі речі. У дитинстві Се Лянь грався кольоровими дорогоцінними каменями, наче ті були іграшками. Він звик бачити багатства, а тому, розглядаючи цю каблучку, міг точно сказати, що вона була зроблена з діаманта. Однак її форма була дуже витонченою — імовірно, навіть найвправніший ювелір не зміг би відобразити таку красу, подібну до самої природи, яку він випромінював.

І все ж, це був предмет виняткової цінності та значущості — пам'ятний дарунок, який залишив Хва Чен.

Се Лянь дещо здивувався цьому, тому вирішив зберегти перстень та запитати про його значення, коли вони зустрінуться знову. У розбитій святині ніде було сховати такий скарб. Тож, трохи поміркувавши, принц вирішив, що найкраще тримати перстень у себе. Тому Се Лянь знову застібнув срібний ланцюжок на своїй шії.

Після подій на горі Юдзюнь та на перевалі Баньюе Се Лянь кілька днів пролежав, наче мертвий. Він тримався лише на доброті деяких завзятих жителів села, які приносили до храму маньтов та кашу, як пожертву.

Так він проводив свої дні, поки одного разу Лінвень не повідомила йому, щоб він негайно повертався до Небесної Столиці.

— Що сталося? — запитав її принц. — Судячи з твого тону, сталося щось недобре.

— Так, — відповіла Лінвень, — скоріше приходь до палацу Військової Могутності.

Почувши про палац Військової Могутності, Се Лянь застиг, але швидко зрозумів: Дзюньву повернувся.

Відколи Се Лянь вознісся втретє, він ще не зустрічався із Дзюньву.

Дзюньву — правитель Небесної Столиці та найсильніший військовий бог усіх трьох царств. Місяці й роки він проводив або в мандрах по світу, слідкуючи за порядком, або в усамітнених практиках. Тому зараз, коли він нарешті повернувся на Небеса, наслідний принц не міг не прийти до нього. Забувши про відпочинок, Се Лянь повернувся до Небесної Столиці.

Небесна Столиця мала одну головну дорогу — вулицю Військової Могутності. Хоча в Царстві Смертних побудували багато вулиць із такою назвою на честь Дзюньву, але творіння людей були лише імітацією тієї справжньої вулиці, що знаходилася в Небесному палаці.

Се Лянь прямував широкою дорогою до палацу Військової Могутності. Дорогою він зустрів багато небожителів, які кудись поспішали, але ніхто не звертав на нього уваги.

Звичайно, і раніше на Се Ляня теж ніхто не зважав.

Але тоді це означало, що вони не хотіли йти поруч із ним і цікавитися його справами, а тільки ввічливо кивали у знак привітання. Однак тепер вони вдавали, що його взагалі немає: ідучи назустріч, вони пришвидшуватися, ідучи позаду, — сповільнювали крок.

Але Се Лянь зовсім не переймався цим. Зрештою, він тільки-но потягнув униз відомого новопризначеного генерала. Було б навіть дивно, якби вони не почали уникати через це принца.

Раптом почувся чийсь оклик:

— Ваша Високосте!

Се Лянь вражено подумав, що той, хто наважився звернутися до нього, мав похвальну мужність. Але повернувши голову, побачив, що молодший небожитель, який покликав Його Високість, промчав повз нього вперед до когось іншого.

Пробігаючи, він знову покликав:

— Ваша Високосте! Як ви могли забути свою перепустку, прямуючи до палацу Військової Могутності?!

Лише тоді Се Лянь усе зрозумів. Звісно, кликали зовсім не його. Адже у Верхньому Небесному палаці було декілька наслідних принців, тому плутанина з цього приводу — звичайна справа.

Але коли він глянув на того іншого наслідного принца, то був дещо здивований.

Молодик був в обладунках та мав особливо героїчний вигляд. І хоча він був одягнутий як справжній воїн, його не оточувала бойова вбивча аура. Від нього, скоріше, віяло розкішною благородністю. На вигляд йому було років вісімнадцять-дев'ятнадцять. Він мав прямі, як меч, брови та яскраві, мов зірки, очі. Усмішка його сильно відрізнялася від усмішок багатьох інших небожителів: щира, без жодного таємного наміру, вона додавала його героїчній красі відтінок дитячої невинності. Але якби цю зовнішність прокоментував хтось більш жорстокий, як Му Цін, то сказав би, що це був відтінок дурості.

Се Лянь застиг на місці й витріщився на парубка.

Двоє попереду відчували це та обернулися до нього.

Коли молодший небожитель зрозумів, хто перед ними, то вмить змінився в обличчі. Се Лянь легенько схилив голову та усміхнувся молодика:

— Вітаю, Ваша Високосте.

Інший наслідний принц, певно, не слідкував за всіма подіями, тому не впізнав його обличчя. Він тут же яскраво всміхнувся та промовив у відповідь:

— Вітаю!

Молодший небожитель поруч ледь помітно штовхнув його, та молодик усе одно нічого не зрозумів.

Здивований, він запитав:

— Чому ти штовхаєш мене?

Се Лянь пирснув від сміху, а молодший небожитель штовхнув принца ще сильніше, підганяючи:

— Ви спізнитесь, Ваша Високосте, ходімо!

Тому молодик міг тільки збентежено рушити далі.

Се Лянь похитав головою й відчув, що повівся щойно доволі нетактовно. А в цей момент з іншого кінця вулиці йому назустріч кинувся стрій солдатів з довгими алебардами в руках.

Ці воїни, здавалося, саме були на патрулюванні.

КУПИТИ